

A csendes ember itt élt köztetek,
De rá sosem, sosem figyeltetek,
A világról véleménye volt,
De megtanították, hát hallgatott.

A csendes ember nem kell senkinek,
Ha szeret is, nem mond szépeket,
A csendes ember nem jó társaság,
Ha megszólal, minden szava vág.
A csendes ember.

Jól van, jól van - mondta -, okosok,
Tudom, ti mindent előre láttatok,
Istenem, de akkor ki tévedett?
A csendes ember magában nevetett.

A csendes ember hosszú útra megy,
Találkozásunk a néma völgyben lesz.
Te nem kérdezel, és én hallgatok,
Úgy érzem, hogy megbolondulok.

A csendes ember némán morgodott,
Hiába hajolsz fölém, nem hallhatok.
Így múltak el utolsó napjai,
A fájdalomról nem voltak szavai.

A csendes embert márt megérteném,
Mindent átbeszélnénk, ó, hogy szeretném!
Fájdalmasan hiányozni fogsz, Édesapám, veled maradok.
A csendes ember hosszú útra ment,
Találkozásunk a néma völgyben lesz.
Te nem kérdezel, és én hallgatok,
Úgy érzem, hogy megbolondulok.
Megbolondulok!